

ΕΒΔΟΜΗ Διάλεξις τοῦτον περιέχει τὸν λόγον, φιλοσόφους μὲν λόγους τῶν θυσιῶν τῶν Ἑλληνικῶν κατηγοροῦσα, προφυτικοῖς δὲ τὸ νηπιῶδες τῆς Ἰουδαίων νομοθεσίας ἐπιδεικνῦσα.

992.

Η'. Λόγος. Περὶ τῆς τῶν μαρτύρων τιμῆς. — Τὴν δὲ κατὰ τῶν τοὺς νικηφόρους μάρτυρας γεραιόντων κατηγορίαν, καὶ μέντοι καὶ τὴν ἀπολογίαν, ἡ ΟΓΔΟΗ περιέχει ταῖς τῶν φιλοσόφων καὶ συγγραφέων καὶ μέντοι καὶ παιητῶν μαρτυρίας χρωμένη, καὶ δεικνῦσα ὡς Ἑλληνες οὐ μόνον γοκίς, ἀλλὰ καὶ θυσίας τοὺς τεθνεῶτας ἔτιμων, τοὺς μὲν θεοὺς, τοὺς δὲ ἡμιθέους, τοὺς δὲ ἥρωας ὀνομάζοντες, καὶ τούτων τοὺς πλείστους ἀκολασίᾳ συνεζήκτας.

1008.

Θ'. Λόγος. Περὶ νόμων. — Προύργου δὲ φήθην καὶ τοῖς παρ' Ἑλλησιν ὀνομαστοτάτοις γεγενημένοις νομοθέταις τοὺς ἡμετέρους παρεξετάσαι, τοὺς ἀλιέας λέγω καὶ τὸν σκυτοτόμον καὶ τοὺς τελώνας, καὶ δεῖξαι πάλιν ἐκ συγκρίσεως τὸ διάφορον, καὶ ὡς ἔκεινοι μὲν οἱ νόμοι μετὰ τῶν τεθεικότων τῷ τῆς λήθης παρεδόθηταν ζόφῳ, οἱ δὲ τῶν ἀλιέων ἀνθοῦσιν οὐ μόνον παρ' Ἑλλησι καὶ Ῥωμαίοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ Σκυθαῖς, καὶ Σαυρομάταις, καὶ Πέρσαις, καὶ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις. Ταύτην δὲ τὴν παρεξέτασιν ἡ ΕΝΝΑΤΗ περιέχει διάλεξις.

1033.

Ι'. Λόγος. Περὶ χρησμῶν ἀληθιγῶν τε καὶ φευδῶν. — Η δὲ ΔΕΚΑΤΗ διδάσκει διοῖα μὲν οἱ θεῖοι χρησμοὶ προηγόρευσαν, καὶ ὡς Θεῷ πρέποντα καὶ τοῖς εὗ φρονοῦσι τῶν ἀνθρώπων ἀρμόττοντα τίνα δὲ διύθιος, καὶ διώδωντος, καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων φευδομάντεις προειπόντες ἐφωράθησαν μὲν φευδόμενοι, καὶ τῶν ἐσομένων οὐδὲν προγινώσκοντες, τοιαῦτα δὲ τεθεικότες, διοῖα οὐδὲ τῶν ἐπιεικῶν τις ἀνθρώπων ἤνεσχετο ἀν εἰσηγήσασθαι.

1060.

ΙΑ'. Λόγος. Περὶ τέλους καὶ κρίσεως. — Επειδὴ δὲ καὶ περὶ τέλους καὶ κρίσεως ἔδει γνῶναι τοὺς ἀγνοοῦντας τίνα μὲν ἡμεῖς, τίνα δὲ ἔκεινοι διδάσκουσι, ταύτην ἡ ΠΡΩΤΗ καὶ ΔΕΚΑΤΗ διάλεξις τοῖς ἐντυχεῖν βουλομένοις τὴν διδασκαλίαν προσφέρει.

1093.

ΙΒ'. Λόγος. Περὶ πρακτικῆς ἀρετῆς. — Άλλα

γάρ καὶ τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς ἐπιδείκνυμι τὸ διάφορον, ἐπειδὴ μάλα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν συμμορίαν ἐπὶ τοῖς πάλαι γεγενημένοις φιλοσόφοις βρενθυσούμενην ὅρη, καὶ τὸν ἔκεινων βίον αἴρειν τοῖς λόγοις ἐπιχειροῦντας. Ἐπιδείξει τοίνυν ἡ ΔΥΟ καὶ ΔΕΚΑΤΗ διάλεξις, ὡς ἔκεινων μὲν ὁ βίος οὗ μόνον φιλοσόφων, ἀλλὰ καὶ ἀνδραπόδων ἐπαινουμένων ἀνδρίος· ὁ δὲ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἔκεινοις ἐπομένων τῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπίνης ὑπέρτερος, καὶ τοῖς τῶν σωμάτων ἀπηλλαγμένοις καὶ τὸν οὐρανὸν περιπολοῦσι προσόμοιος.

1124.

Ο νομ. α δὲ τῷ βιβλίῳ, Ἑλληνικῶν θεραπευτικὴν παθημάτων, ἡ Εὐαγγελικῆς ἀληθείας ἐξ Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἐπίγνωσις. Εγὼ μὲν οὖν τῆς τε τῶν νοσούντων ἐνεκκ θεραπείας, καὶ τῆς τῶν ὑγιαινόντων προθυμούμενος ὡφελείας, τοῦτον ἀνεδεξάμην τὸν πόνον· τοὺς δὲ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐντυγχάνοντας πόνοις παρακαλῶ, εἰ μὲν ἀπαντα εὗ ἔχει τὰ γεγραμμένα, τὸν τούτων ἀνυμῆσαι δοτῆρα, καὶ τοῖς πεπονηκόσι προσευχὰς ἀντιδούναι· εἰ δέ τινα ἐλλείπει, μὴ πάντων ἐμοῦ τούτων ἐνεκα καταγγῶναι, ἀλλ' ἐκ τῶν εὗ εἰρημένων τὸ κέρδος κομίσασθαι.

788.

Δόγος κατὰ Νεστορίου πρὸς Σποράκιον. 1153.

Δόγος ΚΖ'. πρὸς διαφόρους θέσεις (ῶν τὰς ἐπιγραφὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις ἐσωσεν ἡμῖν ὁ Φώτιος ἐν τῇ Βιβλ. Κώδ. μς'). 1164.

Δόγος λατινιστὶ σωζόμενος περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος. 1167.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐπιστολαὶ τοῦ μακαρίου Θεοδωρίτου ΡΠΑ'. 1173—1494.

* Μαρτυρίαι περὶ τῶν ἐπιστολῶν. 1173.

(Ο δὲ Νικηφόρος Κάλλιστος ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ αὐτοῦ ἴστορίᾳ βιβλ. ΙΔ'. κεφ. 54 λέγει· «Καὶ ἐπιστολαῖς δὲ τούτου (τοῦ Θεοδωρίτου) ὑπὲρ πεντακοσίας ἐνέτυχον, ἀριστῶς καὶ κατὰ λόγον Ἑλληνα συγκειμέναις».)

